A.
- 1. *Summa obſtupefactio*: v. 37.
- 2. *Depraedicatio, quâ Chriſto laudem Omnipotentiæ & Sapientiæ Divinæ tribuunt. Encomij*
  - 1. *Propoſitio*: καλῶς πάντα πεποίηκε· v. 37.
  - 2. *Confirmatio*: καὶ τοὺς κωφοὺς ποιεῖ ἀκούειν &c. ibid.

XIII. poſt Trinit. Luc. 10. 23——37.

Tractatur ardua hic quæſtio de medio acquirendi Vitam æternam. Cujus notetur;

- 1. Occaſio, *quam præbuit Encomium Diſcipulorum. Comendationis*
  - 1. *Propoſitio* αὐξητικὴ· *Hac enim non tàm ſuos Diſcipulos, quàm alios ejusdem felicitatis participes, depraedicat*, v. 23.
  - 2. *Confirmatio ab honeſto, hoc eſt, à ſingulari illâ prærogativa, quâ multis Prophetis & pientiſſimis Regibus antecellant*, v. 24.
- 2. Forma. *Huc ſpectat*
  - 1. *Evangeliſtæ Lucæ*
    - 1. *Exordiolum* προσεκτικὸν καὶ ἰδοὺ· v. 25.
    - 2. *Narratiuncula, quâ indicatur*
      - 1. *Perſona interrogans*: Νομικός τις· v. 25.
      - 2. *Modus interrogandi* πειραστικὸς· *ibid.*
  - 2. *Legisperiti*
    - 1. *Benevolentiæ captatio*: Διδάσκαλε· v. 25.
    - 2. *Quæſtio*: τί ποιήσας ζωὴν &c. *ibid.*
  - 3. *Chriſti* ἀντιζήτησις, *Legulejo oppoſita*, v. 26 *Ad quam Reſponſio partim*
    - 1. *Datur ab ipſo, (ex Deut. 6, 5. & Levit. 19, 18.)*
    - 2. *Comprobatur à* DOMINO: *Hoc tamen mandato addito*: τοῦτο ποίει, καὶ ζήσῃ v. 28. *unde nova quæſtio in ſtatu Definitivo judicialis generis, de Proximo noſtro oritur; quisnam ille ſit? Cujus tres potiſſ. ſunt partes*:
      - 1. πρόκρισις *Evangeliſtæ de ſcopo & fine proximè ſequentis* ζητήματος· v. 29.
      - 2. Ἀπόκρισις *Chriſti. Nam* ἐξ ὑπολήψεως *reſpondet, Argumento à comparatis ducto, quo Eum qui miſeris opem ferat, eſſe Proximum noſtrum. Comparationis*
        - 1. Πρότασις, *vide Litt.* B.
        - 2. Ἀπόδοσις, ἀνακοινώσει *à* DOMINO *ſubjungitur*, v. 36.
      - 3. Ἐπίκρισις *à*
        - 1. *Legisperito lata*, v. 37.
        - 2. CHRISTO *imitationis ergo commendata, ibid.*

B. Πρότα-